

tionen og man vil altsaa kunde bevilge de Bedkommende med, at en saadan Sag utvivlsomt vil blive afgjort i den Retning, som igjennem denne Forhandling fandt sit Udtryk. — Jeg tror dermed at have udtalt mig om de Spørgsmaal, som foreligge. Der er blot et endnu; det er Forslaget under Nr. 9 angaaende en Anmærkning i Finantsloven om, at Statens Mebejendomsret til det indbæmmede Areal af Rødby Fjord ikke kan afhandles uden Rigsdagens Samtykke. Denne Anmærkning vilde den meget ærede Minister gjerne have ud, idet han, som man nok kan tænke sig, hellere vil have frie Hænder end være bunden af Hensyn til Rigsdagen, især i dette Spørgsmaal. Næsten hele Finantsudvalget var imidlertid enigt om ved 2den Behandling at indsætte Anmærkningen, og Finantsudvalget kan ikke anbefale, at den atter tages ud.

Dinesen: Ja, jeg skulde paa Mindretallets Vegne sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 86 angaaende Bernstorff Wolsgaards Bygninger, men da den ærede Ordfører har gjort sin Stilling til dette Spørgsmaal afhængig af de Ytringer, som Ministeren mulig vil fremkomme med om denne Sag, og da Ordføreren har sagt, at hans og sandsynligvis ogsaa Flertallets Stilling vilde være afhængig af, hvorledes Ministeren vil udtale sig om Sagen, finder jeg Anledning til at opsætte enhver Bemærkning om dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor kun sige med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 og det dertil hørende Ændringsforslag af Indenrigsministeren, at jeg antager, at Mindretallet er af den Formening, at Teleqramtagten bør sættes til det Beløb af 50 Ore og 25 Ore, som er angivet i den ærede Ordførers Forslag, og endelig antager jeg, at Mindretallet ikke sætter nogen Pris paa, at Anmærkningen om Teleqramtagten bliver staaende i Finantsloven, da Indenrigsministeren har udtalt, at han for Fremtidens Skyld vilde finde det rigtigt, at Forandringer i dette Forhold blive ordnede ved Lov.

Chr. Pedersen: Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, gaar, som den ærede Ordfører rigtig bemærkede, ud paa at hende Opmærksomheden paa Postforholdene paa Lolland. Før Falsterbanen blev aabnet, var der to Gange daglig Postforbindelse imellem Sørljording og Guldborg, medens der nu slet ingen er, og det er et meget søleligt Savn. Da den ærede Ordfører imidlertid nys har oplyst, at den høitærede Indenrigsminister har behandlet denne Sag i Forbindelse med Finantsudvalget, og at den høitagtede Indenrigsminister har givet Tilfagn om, at den Sag vil blive tilfredsstillende ordnet, er der ikke nogen Grund for mig til at lade det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, komme til Afstemning. Jeg skal tilmed bemærke, at jeg kun har stillet Forslaget for en Formis Skyld, nemlig

for at faae Leilighed til at drage Spørgsmaalet frem, idet jeg ikke kan bedømme, om en hensigtsmæssig Ordning vil kunne tilveiebringes for det Beløb, som Ændringsforslaget angiver. Jeg vil derfor erklære, at jeg, naar den høitagtede Indenrigsminister har ytret sin Mening om, hvorledes Postforholdene mellem Sørljording og Guldborg paa Lolland ville blive ordnede, og naar han har udtalt, at Ordningen vil ske overensstemmende med Beboernes Ønske og Tav, vil finde det rigtigt at tage mit Forslag tilbage.

Th. Nielsen: Da jeg antager, at Thinget længes efter at komme til Afslutning af Finantslovsforhandlingen, efter at den har været i tre, jeg vil ikke sige tvættende, men ialtsald lange og vidtøstige Møder, skal jeg ikke forlænge Debatten meget, men skal blot udtale et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 12, som heller ikke jeg ønsker skal give Anledning til nogen stor Debat. Jeg hører til dem, som stærkest have holdt paa at blive staaende ved de 66 Ore pr. Teleqram. Saaledes stillede jeg mig isfor til Postloven, og saaledes har jeg ogsaa iaar stillet mig paa Grund af, at Teleqramvæsenet har et meget betydeligt aarligt Underud, hvilket selvfølgelig for en Del er foranlediget ved de store Anlæg. Jeg har hidtil haat den Ansættelse, at de Folk, der benytte Telegrafene, fremdeles vilde benytte den, hvad enten Tagten er lidt høiere eller lidt lavere, idet jeg antog, at den benyttedes væsentlig af Folk, som absolut vare nødsagede dertil. Jeg skal imidlertid erkjende, at det er muligt, at jeg har taget feil i den Betragtning, at Indtægterne som Følge deraf vilde blive større ved de høiere Tagter; derpaa synes den sidste Beretning at tyde, hvorefter Indtægtsbeløbet er steget. Dette er nu Noget, der ogsaa kan være foranlediget ved andre Marsager, men, som sagt, jeg erkjender Muligheden af, at jeg har taget feil, og at det kan være, at Telegrafene vil blive mere benyttet, naar Tagten sættes saaledes, som det her er foreslaaet, til 50 Ore. Jeg tror saaledes ikke, der er Anledning til at lade dette Spørgsmaal blive Gjenstand for nogen lang Debat, thi jeg har den Højeelse, at ligesom der i Udvalget kun er et lille Mindretal, saaledes vil der ogsaa her i Salen kun være et lille Mindretal, der vil være tilbøjeligt til at holde paa den høiere Teleqramtagt. Selv er jeg mest tilbøjelig til at stemme for Forslaget under Nr. 12, til Fordel for hvilket det jo ogsaa taler, at en Tagt paa 50 Ore er mere bekvem end en paa 66 Ore. Jeg tror saaledes ikke, at der for Mindretallet — thi jeg er forvisset om, at der kun er et Mindretal — er Anledning til at gjøre noget stort Nummer ud af denne Sag. Anmærkningen haaber jeg dog til Syvende og Sidst ikke skal forvolde nogen stor Strid. — Dernæst vil jeg sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 26.